Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

16. února 2012*

„Informační společnost — Autorské právo — Internet — Poskytovatel hostingových služeb — Zpracování informací ukládaných na platformě sociální sítě dostupné na internetu — Zavedení systému filtrování těchto informací za účelem zamezení zpřístupnění souborů porušujících autorská práva — Neexistence obecné povinnosti dohledu nad ukládanými informacemi“

Ve věci C-360/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgie) ze dne 28. června 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 19. července 2010, v řízení

Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

proti

Netlog NV,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a D. Šváby, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. července 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Belgische Vereniging van Auteurs Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) B. Michauxem, F. de Visscherem a F. Brisonem, advocaten,

— za Netlog NV P. Van Eeckem, advocaat,

— za belgickou vládu T. Maternem a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato,

— za nizozemskou vládu C. Wissels, jako zmocněnkyní,

* Jednací jazyk: nizozemština.

— za vládu Spojeného království S. Ossowskim, jako zmocněncem,

— za Evropskou komisi A. Nijenhuisem a J. Samnadda, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnic Evropského parlamentu a Rady:

— 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd.13/25, s. 399);

— 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd.17/01, s. 230);

— 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, s. 45; Zvl. vyd.17/02, s. 32);

— 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd.13/15, s. 355), a

— 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd.13/29, s. 514).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) (dále jen „SABAM“) a společností Netlog NV (dále jen „Netlog“), provozovatelkou platformy sociální sítě dostupné na internetu, ve věci povinnosti posledně uvedené společnosti zavést systém filtrování informací ukládaných na její platformě za účelem zamezení zpřístupnění souborů, kterými jsou porušována autorská práva.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2000/31

3 Čtyřicátý pátý, čtyřicátý sedmý a čtyřicátý osmý bod odůvodnění směrnice 2000/31 znějí:

„(45) Omezení odpovědnosti zprostředkujících poskytovatelů služeb podle této směrnice se nedotýká možnosti podávání různých druhů žalob na zdržení se jednání. Tyto žaloby na zdržení se jednání mohou mít zejména podobu rozhodnutí soudů nebo správních orgánů vyžadujících ukončení protiprávních jednání nebo předcházení protiprávním jednáním včetně odstranění protiprávních informací nebo zamezení přístupu k nim.

[…]

(47) Zákaz ukládat poskytovatelům služeb povinnost dohledu uložený členským státům platí pouze pro povinnosti obecné povahy. Zákaz se netýká povinnosti dohledu ve zvláštních případech, a zejména nebrání rozhodnutím vnitrostátních orgánů přijímaným v souladu s vnitrostátními předpisy.

(48) Touto směrnicí není nijak dotčena možnost členských států požadovat od poskytovatelů služeb ukládajících informace poskytované příjemcům [příjemci] jejich služeb, aby jednali se zabezpečením, které lze od nich rozumně vyžadovat a které je vymezeno [s řádnou péčí, kterou lze od nich rozumně vyžadovat a která je vymezena] ve vnitrostátních právních předpisech, s cílem odhalit některé druhy protiprávní činnosti a zamezit jim.“

4 Článek 14 směrnice 2000/31, nadepsaný „Shromažďování informací [Hostingové služby]“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby v případě služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby nebyl poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce, pokud:

a) poskytovatel nebyl účinně seznámen s protiprávní činností nebo informací a ani s ohledem na nárok na náhradu škody si není vědom skutečností nebo okolností, z nichž by byla zjevná protiprávní činnost nebo informace, nebo

b) poskytovatel, jakmile se o tomto dozvěděl, [neprodleně] jednal s cílem odstranit tyto informace nebo k nim znemožnit přístup.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud je příjemce závislý na poskytovateli nebo podléhá jeho dohledu.

3. Tímto článkem není dotčena možnost soudního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členských států, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel, ani možnost členských států zavést postupy, které umožní odstranění nebo znemožní přístup k informaci.“

5 Článek 15 směrnice 2000/31 zní:

„1. Členské státy neukládají poskytovatelům služeb uvedených v článcích 12, 13 a 14 obecnou povinnost dohlížet na jimi přenášené nebo ukládané informace nebo obecnou povinnost aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní činnost.

2. Členské státy mohou poskytovatelům služeb informační společnosti uložit povinnost, aby neprodleně informovali příslušné orgány veřejné moci o pravděpodobných protiprávních činnostech vykonávaných poskytovateli služeb nebo o protiprávních informacích, které tito poskytovatelé, poskytují, [aby neprodleně informovali příslušné orgány veřejné moci o údajných protiprávních činnostech vykonávaných příjemci jejich služeb nebo o údajných protiprávních informacích, které tito příjemci poskytují] nebo aby sdělili příslušným orgánům veřejné moci na jejich žádost informace, na jejichž základě lze zjistit totožnost příjemců jejich služeb, s nimiž uzavřeli dohodu o shromažďování informací [smlouvu o poskytování hostingových služeb].“

Směrnice 2001/29

6 Šestnáctý a padesátý devátý bod odůvodnění směrnice 2001/29 zní:

„(16) […] Tato směrnice by měla být prováděna souběžně s prováděním [směrnice 2000/31], jelikož výše uvedená směrnice stanoví harmonizovaný rámec zásad a ustanovení odpovídající mimo jiné významným částem této směrnice. Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení výše uvedené směrnice týkající se odpovědnosti.

[…]

(59) Pro činnost porušující právo mohou být zejména v digitálním prostředí v rostoucí míře třetími stranami využívány služby zprostředkovatelů. V mnoha případech mají takoví zprostředkovatelé nejlepší možnost ukončit takovou činnost porušující právo. Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné dostupné sankce a ochranná opatření [prostředky právní ochrany], nositelé práv by z toho důvodu měli mít možnost žádat o soudní zákaz činnosti proti zprostředkovateli, který v rámci sítě pro třetí stranu porušuje práva týkající se chráněného díla [v rámci sítě přenáší informace třetí osoby porušující práva týkající se chráněného díla] nebo jiného předmětu ochrany. Tato možnost by měla být k dispozici i v případě, že se na úkony prováděné zprostředkovatelem podle článku 5 vztahuje výjimka. Podmínky a úpravy týkající se takových soudních zákazů by měly být ponechány na vnitrostátních právních předpisech členských států.“

7 Článek 3 odst. 1 směrnice 2001/29 zní:

„Členské státy poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti takovým způsobem, že každý jednotlivec ze strany veřejnosti má k těmto dílům přístup z místa a v době, které si zvolí.“

8 Článek 8 této směrnice stanoví:

„1. Členské státy stanoví přiměřené sankce a ochranné prostředky [prostředky právní ochrany] proti porušování práv a povinností stanovených v této směrnici a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby tyto sankce a ochranné prostředky [prostředky právní ochrany] byly používány. Sankce takto stanovené musí být účinné, přiměřené a odrazující.

[…]

3. Členské státy zajistí, aby nositelé práv měli možnost žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících.“

Směrnice 2004/48

9 Dvacátý třetí bod odůvodnění směrnice 2004/48 je formulován následovně:

„Aniž jsou dotčena jiná [stávající] opatření, řízení a nápravná opatření, měli by mít nositelé práv možnost požádat o soudní zákaz vůči zprostředkovateli, jehož služeb využívá třetí osoba k porušování průmyslových práv nositele práv. Podmínky a řízení týkající se těchto soudních zákazů by měly být upraveny vnitrostátním právem členských států. Pokud jde o porušení autorského práva a práv s ním souvisejících, zajišťuje směrnice [2001/29] vysoký stupeň harmonizace. Touto směrnicí by tudíž neměl být dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice [2001/29].“

10 Článek 2 odst. 3 směrnice 2004/48 zní:

„Touto směrnicí nejsou dotčeny:

a) předpisy Společenství upravující hmotné právo duševního vlastnictví, směrnice 95/46/ES […] a směrnice 2000/31/ES obecně a zvláště Články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES;

[…]“

11 Článek 3 směrnice 2004/48 stanoví:

„1. Členské státy stanoví opatření, řízení a nápravná opatření potřebná k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví, na něž se vztahuje tato směrnice. Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být spravedlivá a nestranná a nesmějí být nadměrně složitá nebo nákladná, nesmějí obsahovat nerozumné [nepřiměřené] lhůty ani nesmějí mít za následek bezdůvodná zdržení.

2. Tato opatření, řízení a nápravná opatření musí být rovněž účinná, přiměřená a odrazující a musí být používána způsobem, který zabraňuje vzniku překážek právně dovoleného obchodu a poskytuje záruky proti jejich zneužití."

12 Článek 11 třetí věta směrnice 2004/48 stanoví:

„Aniž je dotčen čl. 8 odst. 3 směrnice [2001/29], zajistí členské státy, aby nositelé práv mohli požádat o vydání soudního zákazu [příkazu] vůči prostředníkům, jejichž služby jsou užívány třetími osobami k porušování práva duševního vlastnictví."

Vnitrostátní právo

13 Článek 87 odst. 1 první a druhý pododstavec zákona ze dne 30. června 1994 o právu autorském a právech s ním souvisejících (*Belgisch Staatsblad* ze dne 27. července 1994, s. 19297), kterým se ve vnitrostátním právu provádí čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 a Článek 11 směrnice 2004/48, stanoví:

„Předseda soudu prvního stupně […] konstatuje, že došlo k porušení autorského práva nebo práva souvisejícího s autorským právem, a přikáže ukončení protiprávního jednání.

Příkaz k ukončení protiprávního jednání může vydat také vůči zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí osobou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících."

14 Články 20 a 21 zákona ze dne 11. března 2003 o některých právních aspektech služeb informační společnosti (*Belgisch Staatsblad* ze dne 17. března 2003, s. 12962) provádí Články 14 a 15 směrnice 2000/31 do vnitrostátního práva.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

15 SABAM je správcovská společnost, která zastupuje autory, skladatele a vydavatele hudebních děl. V tomto rámci je pověřena zejména udělovat svolení s užíváním jejich chráněných děl třetími osobami.

16 Netlog provozuje platformu sociální sítě dostupné na internetu, na níž každá osoba, která se na ní zaregistruje, obdrží vlastní prostor nazvaný „profil", na který může tato osoba jako uživatel umístit vlastní obsah a který je celosvětově přístupný.

17 Hlavní funkcí této platformy, kterou každodenně užívají desítky milionů osob, je vytvoření virtuálních společenství, jejichž prostřednictvím mohou tyto osoby vzájemně komunikovat a navazovat tak přátelství. Na svém profilu mohou uživatelé zejména vést svůj deník, uvádět, co je baví a co se jim líbí, ukázat své přátele, vyvěsit osobní fotografie nebo uveřejnit videoklipy.

18 SABAM měla nicméně za to, že sociální síť společnosti Netlog rovněž všem uživatelům poskytuje možnost, aby užívali prostřednictvím svého profilu hudební a audiovizuální díla z repertoáru SABAM a zpřístupňovali je veřejnosti takovým způsobem, že další uživatelé uvedené sítě k nim mohou mít přístup, aniž k tomu společnost SABAM udělila svolení a aniž společnost Netlog z tohoto důvodu odvedla jakýkoli poplatek.

19 Během února roku 2009 se SABAM obrátila na společnost Netlog za účelem uzavření dohody o odvádění poplatku posledně uvedenou společností za užívání repertoáru společnosti SABAM.

20 Dopisem ze dne 2. června 2009 vyzvala SABAM společnost Netlog, aby se zavázala, že okamžitě i do budoucna ukončí zpřístupňování hudebních a audiovizuálních děl z jejího repertoáru veřejnosti, pokud k němu nebylo uděleno svolení.

21 Dne 23. června 2009 podala SABAM proti společnosti Netlog k předsedovi rechtbank van eerste aanleg te Brussel návrh na zahájení řízení o ukončení protiprávního jednání podle čl. 87 odst. l zákona ze dne 30. června 1994 o právu autorském a právech s ním souvisejících, jímž se zejména domáhala, aby předseda uvedeného soudu vydal ve vztahu ke společnosti Netlog příkaz okamžitě ukončit jakékoli protiprávní zpřístupňování hudebních a audiovizuálních děl z repertoáru SABAM pod hrozbou denních pokut ve výši 1 000 eur za každý den prodlení.

22 V tomto ohledu společnost Netlog tvrdila, že vyhovění žalobě společnosti SABAM by ve svém důsledku znamenalo, že jí bude uložena obecná povinnost dohledu, což zakazuje čl. 21 odst. 1 zákona ze dne 11. března 2003 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, který do vnitrostátního práva provádí čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31.

23 Mimoto měla společnost Netlog za to, aniž to společnost SABAM vyvracela, že úspěch takové žaloby by mohl vést k tomu, že jí bude uložena povinnost zavést vůči všem jejím zákazníkům, obecně, preventivně, na vlastní náklady a bez časového omezení, systém filtrování většiny informací ukládaných na jejích serverech zaměřený na vyhledávání počítačových souborů na těchto serverech obsahujících hudební, filmová a audiovizuální díla, k nimž svaz SABAM údajně vlastní práva, a následně blokovat výměnu těchto souborů.

24 Zavedení takového systému filtrování by přitom mělo pravděpodobně za následek nutnost zpracování osobních údajů, které by muselo být v souladu s ustanoveními unijního práva o ochraně osobních údajů a tajemství zpráv.

25 Za těchto podmínek se rechtbank van eerste aanleg te Brussel rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Umožňují směrnice 2001/29 a 2004/48, ve spojení se směrnicemi 95/46, 2000/31 a 2002/58, vykládané zvláště se zřetelem k článkům 8 a 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod [podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950], aby členské státy dovolily vnitrostátnímu soudu, který má rozhodnout v řízení ve věci samé na základě jediného zákonného ustanovení, podle kterého může vnitrostátní soud vydat ‚[p]říkaz k ukončení protiprávního jednání […] také vůči zprostředkovatelům, jejichž služby jsou třetí osobou využívány k porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících', aby poskytovateli hostingových služeb uložil povinnost zavést vůči všem jeho zákazníkům, obecně, preventivně, na vlastní náklady a bez časového omezení, systém filtrování většiny informací ukládaných na jeho serverech zaměřený na vyhledávání počítačových souborů na těchto serverech obsahujících hudební, filmová a audiovizuální díla, k nimž svaz SABAM údajně vlastní práva, a následně blokovat výměnu těchto souborů?"

K předběžné otázce

26 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda směrnice 2000/31, 2001/29, 2004/48, 95/46 a 2002/58, vykládané ve vzájemném spojení a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byl vnitrostátním soudem ve vztahu k poskytovateli hostingových služeb vydán příkaz zavést systém filtrování

— informací ukládaných na jeho serverech uživateli jeho služeb;

— který se vztahuje na všechny tyto uživatele bez rozdílu;

— preventivně;

— výlučně na vlastní náklady a

— bez časového omezení,

způsobilý identifikovat počítačové soubory obsahující hudební, filmová nebo audiovizuální díla, k nimž navrhovatel údajně vlastní práva duševního vlastnictví, za účelem blokování zpřístupňování uvedených děl veřejnosti, pokud je jím porušováno autorské právo (dále jen „sporný systém filtrování“).

27 V tomto ohledu je především nesporné, že takový provozovatel platformy sociální sítě dostupné na internetu, jako je společnost Netlog, ukládá na svých serverech informace dodávané uživateli této platformy vztahující se k jejich profilu, a je tedy poskytovatelem hostingových služeb ve smyslu článku 14 směrnice 2000/31.

28 Dále je třeba připomenout, že podle čl. 8 odst. 3 směrnice 2001/29 a čl. 11 třetí věty směrnice 2004/48 mohou nositelé práv duševního vlastnictví žádat o vydání soudního zákazu ve vztahu k takovým provozovatelům platforem sociálních sítí dostupných na internetu, jako je společnost Netlog, kteří jednají jako zprostředkovatelé ve smyslu uvedených ustanovení, vzhledem k tomu, že jejich služby mohou být uživateli takových platforem využívány k porušování práv duševního vlastnictví.

29 Mimoto z judikatury Soudního dvora vyplývá, že pravomoc přiznaná vnitrostátním soudům musí podle těchto ustanovení těmto soudům umožnit nařídit uvedeným zprostředkovatelům, aby přijali opatření, jejichž cílem je nejen ukončení porušování práv duševního vlastnictví, ke kterému již došlo prostřednictvím jejich služeb informační společnosti, ale také předcházení dalšímu porušování (viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2011, Scarlet Extended, C-70/10, Sb. rozh. s. I-0000, bod 31).

30 Z téže judikatury konečně plyne, že podrobnější úprava vydávání soudních příkazů, kterou musí členské státy stanovit podle zmíněných ustanovení čl. 8 odst. 3 a čl. 11 třetí věty, jako například úprava podmínek, které je třeba splnit, a postupu, kterým je třeba se řídit, spadá do působnosti vnitrostátního práva (viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 32).

31 Právní úprava zavedená členskými státy, stejně jako její použití vnitrostátními soudy, musí přitom respektovat omezení vyplývající ze směrnic 2001/29 a 2004/48, jakož i z pramenů práva, na které tyto směrnice odkazují (viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 33).

32 Proto podle šestnáctého bodu odůvodnění směrnice 2001/29 a čl. 2 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/48 nemohou být uvedenou právní úpravou dotčena ustanovení směrnice 2000/31, a konkrétně její Články 12 až 15 (viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 34).

33 V důsledku toho musí být tatáž právní úprava mimo jiné v souladu s čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31, který vnitrostátním orgánům zakazuje přijímat opatření, na jejichž základě by poskytovatel hostingových služeb měl obecnou povinnost dohlížet na jím ukládané informace (viz obdobně výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 35).

34 Soudní dvůr v tomto ohledu již rozhodl, že takový zákaz se vztahuje zejména na vnitrostátní opatření, která by zprostředkujícímu poskytovateli služeb, jako například poskytovateli hostingových služeb, ukládala povinnost aktivního dohledu nad veškerými údaji každého z jeho zákazníků za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví. Kromě toho by taková

obecná povinnost dohledu byla neslučitelná s článkem 3 směrnice 2004/48, který stanoví, že opatření uvedená v této směrnici musí být nestranná a přiměřená a nesmí být nadměrně nákladná (viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 36).

35 Za těchto podmínek je třeba přezkoumat, zda by soudním příkazem dotčeným ve věci v původním řízení, jímž by byla poskytovateli hostingových služeb uložena povinnost zavést sporný systém filtrování, byla tomuto poskytovateli zároveň uložena i povinnost aktivního dohledu nad veškerými údaji každého z uživatelů jeho služeb za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví.

36 V tomto ohledu je nesporné, že by zavedení tohoto systému filtrování předpokládalo, že poskytovatel hostingových služeb:

— nejprve mezi veškerými soubory ukládanými na jeho serverech všemi uživateli jeho služeb identifikuje soubory, které mohou obsahovat díla, k nimž nositelé práv duševního vlastnictví údajně vlastní práva;

— dále určí, které z těchto souborů jsou uloženy a zpřístupňovány veřejnosti protiprávně, a

— nakonec zablokuje zpřístupnění souborů, které považuje za protiprávní.

37 Takový preventivní dohled by proto vyžadoval aktivní sledování souborů ukládaných uživateli u poskytovatele hostingových služeb a týkal by se jak takřka veškerých takto ukládaných informací, tak i všech uživatelů služeb tohoto poskytovatele (viz obdobně výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 39).

38 S ohledem na předcházející je třeba konstatovat, že soudní příkaz, aby poskytovatel hostingových služeb zavedl sporný systém filtrování, by tomuto poskytovateli ukládal povinnost aktivního dohledu nad takřka veškerými údaji všech uživatelů jeho služeb za účelem předcházení jakémukoliv budoucímu porušování práv duševního vlastnictví. Z toho vyplývá, že uvedeným soudním příkazem by byla poskytovateli hostingových služeb uložena obecná povinnost dohledu, která je ustanovením čl. 15 odst. 1 směrnice 2000/31 zakázána (viz obdobně výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 40).

39 Při posuzování souladu takového soudního příkazu s unijním právem je mimoto třeba zohlednit požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, jaká například zmiňuje předkládající soud.

40 V této souvislosti je třeba připomenout, že cílem soudního příkazu dotčeného ve věci v původním řízení je zajistit ochranu autorských práv – která jsou součástí práva duševního vlastnictví –, jež mohou být porušena v důsledku povahy a obsahu určitých informací uložených a zpřístupněných veřejnosti prostřednictvím služby nabízené poskytovatelem hostingových služeb.

41 Ochrana práva duševního vlastnictví je sice zakotvena v čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Z tohoto ustanovení ani z judikatury Soudního dvora ovšem nijak nevyplývá, že by takové právo bylo nedotknutelné, a že by tudíž měla být zajištěna jeho absolutní ochrana (výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 43).

42 Jak totiž vyplývá z bodů 62 až 68 rozsudku ze dne 29. ledna 2008, Promusicae (C-275/06, Sb. rozh. s. I-271), ochranu základního práva na vlastnictví, jehož součástí jsou práva související s duševním vlastnictvím, je třeba poměřovat s ochranou jiných základních práv.

43 Z bodu 68 uvedeného rozsudku konkrétně vyplývá, že vnitrostátní orgány a soudy mají v rámci opatření přijímaných za účelem ochrany nositelů autorských práv povinnost zajistit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou tohoto práva a ochranou základních práv osob, které jsou takovými opatřeními dotčeny.

44 Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, musí tudíž vnitrostátní orgány a soudy zajistit spravedlivou rovnováhu zejména mezi ochranou práva duševního vlastnictví, jíž požívají nositelé autorských práv, a ochranou svobody podnikání, jíž na základě článku 16 Listiny požívají takové hospodářské subjekty, jako jsou poskytovatelé hostingových služeb (viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 46).

45 Soudní příkaz zavést sporný systém filtrování přitom ve věci v původním řízení obnáší dohled – v zájmu těchto nositelů práv – nad veškerými informacemi nebo většinou informací uložených u dotčeného poskytovatele hostingových služeb, přičemž tento dohled je navíc časově neomezený, vztahuje se na veškeré budoucí porušování práv a předpokládá povinnost chránit nejen existující díla, ale i díla, která v okamžiku zavedení uvedeného systému ještě nebyla vytvořena.

46 Takový soudní příkaz by tudíž vedl k závažnému zásahu do svobody podnikání poskytovatele hostingových služeb, neboť by mu ukládal povinnost zavést výlučně na vlastní náklady a natrvalo složitý a nákladný počítačový systém, což by ostatně bylo v rozporu s podmínkami stanovenými v čl. 3 odst. 1 směrnice 2004/48, který vyžaduje, aby opatření potřebná k zajištění dodržování práv duševního vlastnictví nebyla nadměrně složitá nebo nákladná (viz obdobně výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 48).

47 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že soudní příkaz zavést sporný systém filtrování není v souladu s požadavkem zajištění spravedlivé rovnováhy mezi ochranou práva duševního vlastnictví, jíž požívají nositelé autorských práv, a ochranou svobody podnikání, jíž požívají takové hospodářské subjekty, jako jsou poskytovatelé hostingových služeb (viz obdobně výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 49).

48 Kromě toho by se účinky takového soudního příkazu neprojevily jen u poskytovatele hostingových služeb, neboť sporný systém filtrování může porušovat i základní práva uživatelů služeb tohoto poskytovatele, totiž jejich právo na ochranu osobních údajů chráněné článkem 8 Listiny a jejich svobodu přijímat a rozšiřovat informace chráněnou článkem 11 Listiny.

49 Soudní příkaz zavést sporný systém filtrování by totiž obnášel na jedné straně identifikaci, systematický rozbor a zpracování informací vztahujících se k profilům vytvořeným na sociální síti uživateli této sítě, přičemž informace vztahující se k těmto profilům jsou chráněnými osobními údaji, jelikož v zásadě umožňují uvedené uživatele identifikovat (obdobně viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 51).

50 A na druhé straně by uvedený soudní příkaz mohl představovat zásah do svobody informací, neboť by hrozilo, že tento systém nebude dostatečně rozlišovat mezi protiprávním a legálním obsahem, takže by v důsledku jeho využití mohlo docházet k blokování sdělení s legálním obsahem. Není totiž sporu o tom, že odpověď na otázku ohledně legality přenosu závisí také na uplatnění zákonných výjimek z autorského práva, které se v jednotlivých členských státech liší. V některých členských státech navíc mohou být určitá díla volná nebo je mohou dotyční autoři zdarma uveřejnit na internetu (obdobně viz výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 52).

51 V důsledku toho je třeba konstatovat, že dotyčný vnitrostátní soud by vydáním příkazu, který by poskytovateli hostingových služeb ukládal povinnost zavést sporný systém filtrování, nerespektoval požadavek zajistit spravedlivou rovnováhu mezi právem duševního vlastnictví na straně jedné a svobodou podnikání, právem na ochranu osobních údajů a svobodou přijímat a rozšiřovat informace na straně druhé (viz obdobně výše uvedený rozsudek Scarlet Extended, bod 53).

52 S ohledem na předcházející je třeba na položenou otázku odpovědět, že směrnice 2000/31, 2001/29 a 2004/48, vykládané ve vzájemném spojení a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, musí být vykládány v tom smyslu, že brání vydání soudního příkazu, kterým se poskytovateli hostingových služeb ukládá povinnost zavést sporný systém filtrování.

K nákladům řízení

53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů

Soudní dvůr (třetí senát)

rozhodl takto:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady:

— **2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“);**

— **2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti a**

— **2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví,**

vykládané ve vzájemném spojení a s ohledem na požadavky vyplývající z ochrany příslušných základních práv, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byl vnitrostátním soudem ve vztahu k poskytovateli hostingových služeb vydán příkaz zavést systém filtrování:

— **informací ukládaných na jeho serverech uživateli jeho služeb;**

— **který se vztahuje na všechny tyto uživatele bez rozdílu;**

— **preventivně;**

— **výlučně na vlastní náklady a**

— **bez časového omezení,**

způsobilý identifikovat počítačové soubory obsahující hudební, filmová nebo audiovizuální díla, k nimž navrhovatel údajně vlastní práva duševního vlastnictví, za účelem blokování zpřístupňování uvedených děl veřejnosti, pokud je jím porušováno autorské právo.

Podpisy.